

Motion till riksdagen 2021/22:249

av **Markus Wiechel m.fl. (SD)**

Hot mot och ansvar som förtroendevalda

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en översyn av lagstiftningen gällande uppmaning till brott av förtroendevalda och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skärpa straffen för hot mot förtroendevalda politiker genom att låta det klassas som demokratibrott och tillkännager detta för regeringen.

Ansvar som förtroendevald

Sverige har länge stuckit ut som ett land där man respekterar olikheter och värnar människors olika åsikter. Dessvärre har dock den offentliga debatten i mångt och mycket blivit mer polariserad på senare år. Förtroendevalda politiker har i vissa fall direkt uppmanat medborgare att riva ned eller förstöra politiska motståndares budskap, och det finns fall då folkvalda politiker själva deltagit i tillståndslösa demonstrationer eller till och med våldsamma upplopp. Som förtroendevald är man inte bara en röst för folket, man bör även vara ett föredöme, varför det är orimligt att det inte ska vara extra grovt när en förtroendevald uppmanar till att bryta mot lagen. Regeringen bör snarast återkomma med förslag till lagstiftning som syftar till hårda straff för förtroendevalda som uppmanar till skadegörelse, hot, misshandel eller andra brott.

Hot mot förtroendevalda

Förtroendevalda har idag en lång rad uppgifter gentemot vårt samhälle, och tack vare demokratin är offentlighetsprincipen kring det politiska arbetet väl förankrad. Att vara en offentlig person i demokratins tjänst medför dessvärre också mindre roliga händelser. De som drabbas hårdast är kontroversiella och särskilt inflytelserika personer, men i skymundan sker också omfattande påhopp på lokalpolitiker (som ofta inte ens är

heltidspolitiker). Som en följd av dessa hot har ett flertal förtroendevalda valt att avsluta sitt politiska engagemang, och i flera fall har förövaren lyckats tysta politiska budskap. Dessa hot är per definition angrepp mot vår demokrati, när åsikts- och yttrandefriheten inskränks. Dessvärre varierar säkerheten i olika delar av landet och endast ett fåtal av dessa brott klaras upp. För de som döms är straffet i många fall förhållandevis lågt vilket föranleder att flera förövare utan problem kan fortsätta med sitt antidemokratiska beteende, med mer lidande och ett svårare politiskt klimat som följd.

För att polisen lättare skulle kunna utreda demokratibrott mot förtroendevalda och journalister inrättades de så kallade demokrati- och hatbrottsgrupperna i våra tre storstadsregioner Malmö, Stockholm och Göteborg. Verksamheterna är numer permanenta med syftet att utreda hatbrott och demokratibrott mot politiker och journalister. Problemet med utredningen av brott riktade mot lokalpolitiker ligger främst i hanteringen av brottsrubricering. Det finns nämligen ingen brottsrubricering som kallas demokratibrott, trots att det är precis vad det är. Istället förpassas offentliga personer till att lämna in en anmälan om olaga hot, vilket gör att brottet nedprioriteras och nedvärderas. Det gör likaså att det blir svårare att kartlägga antalet demokratibrott, då statistik på företeelsen saknas.

Regeringen bör föreslå en brottsrubricering för demokratibrott där hot mot politiker inkluderas.

Markus Wiechel (SD)

Alexander Christiansson (SD)

Mikael Strandman (SD)

Sara Gille (SD)